



Suomen Kennelliitto-
Finska Kennelklubben ry

ITÄVALLANPINSERI (ÖSTERREICHISCHER PINSCHER) Alkuperämaa: Itävalta

1/3

KÄYTTÖTARKOITUS: Vahti- ja seurakoira.

FCI:N LUOKITUS: Ryhmä 2 pinseri- ja snautserityypiset, molossityypiset sekä sveitsinpaimenkoirat, alaryhmä 1.1 pinsarit; käyttökoetulosta ei vaadita.

LYHYT HISTORIAOSUUS: Itävallanpinseri polveutuu ikivanhoista itävaltalaisista vaatimattomista ja monipuolisista maatiaispinsereistä, joita vielä 1800-luvun loppupuolella oli runsaasti maatilakoirina. Vuonna 1921 alkoi suunnitelmallinen puhdasrotuisten koirien kasvatusta. Itävallan Kennelliitto hyväksyi 16.10.1928 lyhytkarvaisen itävallanpinserin omaksi rodukseen. Vuonna 2000 rodun nimi muutettiin itävallanpinseriksi.

YLEISVAIKUTELMA: Keskikokoinen ja vankkarakenteinen koira, jolla on eloisa ja tarkkaavainen ilme.

TÄRKEITÄ MITTASUHTEITA: Säkäkorkeuden suhde rungon pituuteen on 9 : 10, kuonon pituuden suhde kallon pituuteen on 4 : 6.

KÄYTTÄYTYMINEN / LUONNE: Itsevarma, eloisa, tarkkaavainen ja leikkisä. Ystävällinen ja kiintyy helposti tuttuihin ihmisiin. Vieraita kohtaan epäluuloinen; lahjomaton vahti. Metsästysvietti on lähes olematon.

PÄÄ: Pääränmuotoinen ja runkoon nähden sopusuhtainen. Poskikaaret ovat selvästi erottuvat ja poskilihakset voimakkaat.

KALLO-OSA: Leveä ja kaareutunut, selvä otsaurre ja otsapainaus.

OTSAPENGER: Selvästi erottuva.

KIRSU: Musta.

Ryhmä: 2

FCI:n numero: 64
Hyväksytty: FCI 5.5.2003
SKL-FKK 15.3.2005

ITÄVALLANPINSERI

2/3

KUONO-OSA: Voimakas; kuononselkä on suora.

HUULET: Tiukat, tiiviit ja tummapigmenttiset.

HAMPAAT / PURENTA: Voimakas ja täysihampainen leikkaava purenta.

SILMÄT: Silmämuna on suuri ja silmäaukko pyöreä. Silmäluomet ovat tiiviit ja tummapigmenttiset.

KORVAT: Taittuneet, pienet ja ylöskiinnittyneet.

KAULA: Keskipitkä ja vahva.

RUNKO

SÄKÄ: Korostunut.

SELKÄ: Lyhyt, leveä, suora ja kiinteä.

LANNE: Lyhyt ja leveä.

LANTIO: Pitkä ja leveä.

RINTAKEHÄ: Syvä, pitkä, leveä ja tynnyrimäisesti kaareutunut. Eturinta on selvä, rintakehän lihaksisto vahva ja kiinteä.

ALALINJA JA VATSA: Vatsaviiva on loivasti kohoava.

HÄNTÄ: Ylöskiinnittynyt, voimakas, keskipitkä ja tiheäkarvainen.

RAAJAT: Voimakaslustoiset.

ETURAAJAT

YLEISVAIKUTELMA: Eturaajat ovat lihaksikkaat ja suorat; etuosa on leveä.

LAVAT: Lapaluut ovat pitkät ja viistot.

OLKAVARRET: Viistot.

KYYNÄRVARRET: Keskipitkät ja suorat.

RANTEET: Vahvat.

VÄLIKÄMMENET: Lyhyet ja kohtalaisen viistot.

KÄPÄLÄT: Tiiviit; kynnet ovat vahvat.

TAKARAAJAT

YLEISVAIKUTELMA: Takaraajat ovat hyvin kulmautuneet.

REIDET: Leveät.

SÄÄRET: Kohtalaisen pitkät.

KINTEREET: Vahvat.

VÄLIJALAT: Lyhyet.

KÄPÄLÄT: Kuten etukäpälät.

LIIKKEET: Maatavoittavat, sulavat ja tasapainoiset.

NAHKA: Tiiviisti rungon myötäinen.



Pohjoismainen Kennelunioni
Dansk Kennel Klub
Hundaræktarfélag Íslands
Norsk Kennel Klub
Suomen Kennelliitto - Finska Kennelklubben
Svenska Kennelklubben



KARVAPEITE

KARVA: Kaksinkertaista ja tiheää. Peitinkarvan pituus on lyhyestä keskipitkään; tiheää, sileää ja pinnanmyötäistä. Aluskarva on tiheää ja lyhyttä. Reisien takaosassa on vähäiset housut.

VÄRI: Sämpylänkeltainen, ruskeankeltainen, peuranpunainen tai musta punaruskein merkein. Valkoisia merkkejä voi olla rinnassa, kuonossa, kaulassa, leuan alla, niskassa, kypälissä ja hännänpäässä; niiden puuttuminen ei ole virhe.

KOKO JA PAINO

SÄKÄKORKEUS: 42 - 50 cm, urokset 44 - 50 cm ja nartut 42 - 48 cm.

VIRHEET: Kaikki poikkeamat edellämainituista kohdista luetaan virheiksi suhteutettuna virheen vakavuuteen.

HYLKÄÄVÄT VIRHEET: Aggressiivisuus ja arkuus; ylä- ja alapurenta. Selvästi epänormaali rakenne tai käyttäytyminen ovat hylkääviä virheitä.

HUOM. Uroksilla tulee olla kaksi normaalisti kehittynyttä kivistä täysin laskeutuneina kivespussiin.